

Concert Inaugural

Marie-Elisabeth Hecker, violoncel
Michail Lifits, piano

• *Sonata núm. 3 per a clave i viola de gamba BWV 1029*

J. S. BACH (1685-1750)

Vivace
Adagio
Allegro
Allegro

• *Pulcinella. Suite*

STRAVINSKY (1882-1971)

Introduzione
Serenata
Aria
Tarantella
Minuetto e Finale

• *Sonata per a violoncel núm. 1 Op. 38*

J. BRAHMS (1833-1897)

Allegro ma non troppo
Allegretto quasi Menuetto
Allegro

DÓNA
TRANQUIL·LITAT
A LA TEVA
FAMÍLIA
PERQUÈ
LES SEVES
IL·LUSIONS
VOLIN

AUDITORI
PAU CASALS
TEL: 977 68 34 68
EL VENDRELL (SANT SALVADOR)
WWW.AUDITORIIPAUCASALS.CAT

36è
festival
internacional
de música
Pau Casals.

 Ferrer & Ojeda

Portem més de 100 anys treballant juntament amb els nostres clients per trobar les **millors condicions asseguradores** que garanteixin la seva tranquil·litat. És per això que més de **4.000 famílies** ens **confien** el més important per al seu **futur**: Salut, Vida i Estalvi.

Confii'ns les seves assegurances:

www.ferrerojeda.com
ferrerojeda@ferrerojeda.com
Tamarit 155-159 Barcelona 93 280 59 59

També tenim oficines a:
Molins de Rei | Terrassa | Berga | Granollers | Gavà | Centelles | Madrid | Sevilla

AGRAIRÍEM QUE APAGUÉSSIU ELS MÒBILS,
DESACTIVÉSSIU TOTA MENA D'ALARMES SONORES I
CONTINGUÉSSIU ELS ESTOSSECS.
UN MOCADOR REDUEIX NOTABLEMENT EL SOROLL.

Dissabte, 16 de juliol del 2016

Concert inaugural

Marie-Elisabeth Hecker, violoncel
Michail Lifits, piano

Què seria del violoncel sense Bach? La pregunta pot ser encara més transcendental si, en lloc de "violoncel", hi posem "música", però avui ens centrem en l'instrument protagonista del nostre Festival. Fa 300 anys el violoncel no era un instrument gaire rellevant. Tenia el paper d'acompanyant (que no és poca cosa), però res feia preveure que acabaria tenint el protagonisme que té al segle XXI. Per contra, el que havia estat l'instrument rei durant els dos segles anteriors, la viola de gamba, havia començat el seu declivi i deixava pas a la família dels violins. Així i tot, Bach va utilitzar encara la viola de gamba en nombroses cantates i obres instrumentals, com les tres sonates amb clave que han arribat fins als nostres dies. La número 3 l'escoltem avui. Però Bach va tenir la sort de treballar amb músics que, a més de tocar la viola de gamba, tocaven també aquell instrument "modern" anomenat violoncel. I vet aquí que va pensar a compondre la que, a la llarga, acabaria sent la primera gran obra del repertori violoncel·lístic: les 6 Suites per a violoncel sol que, malgrat haver passat 200 anys en un calaix, ara són d'obligat estudi per a tots aquells que toquen el cello gràcies al redescobriments i difusió que en va fer Pau Casals.

Des de les Suites de Bach fins ara, el violoncel ha fet el seu camí i els compositors li han dedicat cada cop més atenció. Durant el classicisme va anar consolidant-se com a instrument indispensable en la música de cambra i durant el romanticisme va fer el salt fins a esdevenir solista orquestral, privilegi que ja venia treballant-se des de cent anys abans, amb els concerts de Vivaldi, Boccherini i Haydn.

El programa d'avui inclou una de les sonates cabdals del repertori —la que Brahms va estrenar l'any 1865, plena de referències a Bach—, i la versió de Pulcinella que Stravinsky va fer l'any 1933 amb la col·laboració del gran violoncel·lista Georg Piatigorsky.

David Puertas Esteve

Marie-Elisabeth Hecker, violoncel

Amb el seu sensacional èxit en el 8è concurs Rostropovich de París al novembre de 2005 va

fer el salt internacional. Des de llavors, Hecker s'ha convertit en una de les solistes i violoncel·listes de música de cambra més buscades de la seva generació, reconeguda per la seva profunda intensitat expressiva i la seva natural afinitat amb l'instrument.

Nascuda el 1987 a la mateixa ciutat natal de Robert Schumann, Hecker va començar a aprendre el violoncel als cinc anys. Va continuar els seus estudis amb Heinrich Schiff i en masterclasses amb figures eminentes com Anner Bylisma, Gary Hoffman i Steven Isserlis. El primer reconeixement el va rebre als 12 anys quan va guanyar el concurs per a joves músics Jugend Musiziert. L'any 2001 va rebre el Dotzauer Competition i el 2009 el Premi Borletti-Buitoni trust.

Ha actuat amb orquestres de renom com l'Orquestra Simfònica de la BBC, la Deutsches Sinfonieorchester Berlin, la Filharmònica della Scala, l'Orquestra del Teatre Mariinsky, l'Orquestra de París, l'Orquestra Filharmònica de Luxemburg, la Philharmonia Orchestra i l'Orquestra Nacional d'Espanya, entre d'altres. Ha col·laborat amb directors com Barenboim, Gergiev, Harding i Hengelbrock. Ha actuat a la Schubertiade de Hohenems, al Wigmore Hall de Londres, al Carnegie Hall de Nova York, al Festival de Lluçana, al Festival de Verbier i a d'altres ciutats arreu del món.

Michail Lifits, piano

Michail Lifits va néixer el 1982 a Taixkent, Uzbekistan. Va estudiar amb Karl-Heinz Kämmerling i Bernd Goetzke a la Universitat de Música i Teatre de Hannover. Com a solista, ha actuat en diversos escenaris com el Carnegie Hall i al Lincoln Center de Nova York, el Wigmore Hall de Londres, l'Auditori del Louvre a París, el Teatre della Pergola de Florència i la Philharmonie de Berlín.

Destaquen també les seves actuacions amb la Deutsche Symphonie-Orchester Berlin, la Filharmònica de Heidelberg, la Haydn Orchestra Symphony, l'Orquestra del Teatre Verdi Trieste, l'Orquestra Internacional de Ginebra i el Mosow Soloist.

El 2011 va signar amb Decca Classics. El seu primer CD amb obres per a piano de Mozart es va estrenar el 2012 i va ser elogiat per la crítica de tot el món, convertint-se en la gravació del mes al MusicWeb International.

Des 2014 Michail Lifits és artista Steinway.

Ajuntament del Vendrell

Generalitat de Catalunya Institut Català de les Empreses Culturals

Diputació Tarragona

Consell Comarcal BAIX PENEDÈS

Cat Música

FUNDACIÓ Pau Casals

Obra Social "la Caixa"

